

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417200557
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8417200557.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpený: Advokátska kancelária MCGA legal, s.r.o., Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, proti žalovanému Y. O., K.. XX.XX.XXXX, O. V. J. XXXX/XX, S., zastúpený: JUDr. Dávid Hoffman, Hradné námestie 29, Kežmarok, o zaplatenie 2537,62 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 521,55 eur s prísl. z a s t a v u j e .

II. Žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnej výške k rukám zástupcu žalovaného JUDr. Dávida Hoffmana, advokáta, so sídlom Hlavné námestie 80, Kežmarok, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 30.01.2017 v jej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 12.12.2018 č.k. 4Csp 7/2017-154 domáhala na žalovanom titulom plnenia vyplývajúceho mu zo zmluvy o úvere zaplatenia istiny 2.537,13 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania 0,49 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 2.537,13 eur od 02.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že právna predchodkyňa žalobkyne Sberbank Slovensko a.s., Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123, (ďalej len „Sberbank Slovensko a.s.“) uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXX. Súčasťou tejto zmluvy o úvere je amortizačná tabuľka spotrebiteľského úveru. Podľa čl. 11 bod 4 zmluvy práva a záväzky zmluvných strán výslovne neupravené v zmluve sa riadia obchodnými podmienkami banky, všeobecnými obchodnými podmienkami banky a sadzobníkom poplatkov v uvedenom poradí. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované Občianskym zákonníkom a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy Sberbank Slovensko a.s. poskytla žalovanému spotrebný úver, čím si svoju zmluvnú povinnosť riadne splnila. Po zúčtovaní všetkých platieb zaúčtovaných na úverový účet žalovaného prostredníctvom certifikovaného softwaru banky tak, ako to vyplýva z priložených listín (celkom 24 listín), banka ku dňu 01.12.2016 evidovala pohľadávku voči žalovanému z tejto zmluvy o úvere vo výške 2.537,13 eur. Táto pohľadávka pozostávala z pohľadávky na zaplatenie dlžnej istiny úveru 2.537,62 eur a pohľadávky na zaplatenie dlžných úrokov z omeškania 0,49 eur. Podľa čl.8 bodu 8.2. písm. f) obchodných podmienok Sberbank Slovensko a.s. banka v prípade porušenia zmluvných povinností žalovaným uvedeným v čl. 8 bode 8.1. týchto obchodných podmienok mala právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého úveru. Žalovaný porušil zmluvné povinnosti tým, že nezaplatil splátku dlhšie ako 3 mesiace. Preto Sberbank

Slovensko a.s. v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásila predčasnú splatnosť úveru a žalovaného vyzvala na zaplatenie celej pohľadávky naraz. Žalovaný pohľadávku neuhradil. Sberbank Slovensko a.s. zanikla ku dňu 01.08.2017 zlúčením s Prima bankou Slovensko a.s., Hodžová 11, Žilina, IČO: 31 575 951.

3. Na preukázanie svojich tvrdení v žalobe zástupca žalobkyne označil a spolu so žalobou predložil súdu listinné dôkazy označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ č. XXXXXX zo dňa 13.09.2013, amortizačnú tabuľku spotrebiteľského úveru, „Obchodné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov“, „Všeobecné obchodné podmienky“, softwarové zaúčtovanie platieb na úverový účet, listiny „Posledná výzva pred začatím konania“ zo dňa 05.12.2016, „Vyhlásenie predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 13.05.2015 a poštové podacie hárký.

4. Po oznámení predbežného právneho posúdenie veci súdom tak, že súd nepovažuje za preukázané splnenie zákonných podmienok pre uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) zástupca žalobkyne podaním zo dňa 02.11.2017 trval na tvrdení, že právo na zaplatenie celej pohľadávky naraz banka uplatnila po 3 mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky s tým, že žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celej pohľadávky upozornila listom zo dňa 05.09.2014. Keďže k zosplateniu celej pohľadávky došlo až v roku 2015, 15-dňová lehota na zaplatenie omeškaných splátok bola zachovaná. V prílohe podania predložil listinu označenú ako „II. upomienka“ datovanú dňom 05.09.2014.

5. Dňa 21.12.2017 súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 4Csp 7/2017-90, ktorým žalovanému uložil peňažnú povinnosť v súlade so žalobnou žiadosťou. Platobný rozkaz bol spolu so žalobou a jej prílohami doručený žalovanému dňa 30.01.2018. Dňa 12.02.2018 bol súdu doručený odpor, ktorým žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Zástupca žalovaného v odpore poprel tvrdenie žalobkyne, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti tak, že nezaplatil splátku dlhšie ako 3 mesiace. Uviedol, že žalovaný splátky uhrádzal a uhrádza mesačne odo dňa poskytnutia úveru doposiaľ. Ako dôkaz v prílohe predložil prehľad transakcií na účte žalovaného vykonaných na základe trvalého príkazu na úhradu za dobu od septembra 2013 do januára 2018. Žalobkyňa preto nemá právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz. Uviedol, že žalovanému nebola doručená žiadna písomná výzva pred začatím súdneho konania zo dňa 05.12.2016, ktorú žalobkyňa predložila súdu spolu so žalobou, a ani žiadny list vo veci predčasného zosplatenia úveru zo dňa 13.05.2015, na ktorý žalobkyňa poukazuje. O doručení týchto listín žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz.

6. V rámci prípravy pojednávania súd odpor žalovaného doručil zástupcovi žalobkyne spolu s výzvou na písomné vyjadrenie k nemu v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Výzva spolu s odporom bola zástupcovi žalobkyne doručená dňa 03.04.2018. Podaním doručeným súdu dňa 15.06.2018 zástupca žalobkyne ospravedlnil zmeškanie lehoty na vyjadrenie mimosúdnyimi rokovaniami zástupcov strán, ktoré však nakoniec neskončili dohodou. Nepoprel tvrdenie, že žalovaný dlhodobo uhrádzal mesačné splátky na svoj záväzok zo zmluvy o úvere. Namietol však, že mesačne splátky dlhodobo neuhrádzal v dostatočnej výške. Podľa zmluvy o úvere dohodnutá výška mesačnej splátky bola 65,04 eur. Podľa výpisov z účtu, ktoré boli predložené v prílohe odporu, žalovaný trvale uhrádzal mesačné splátky vo výške iba 63,07 eur. Podľa výpisov z účtu teda žiadna z mesačných splátok nebola uhradená riadne. Navyše, žalovaný mal na účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu splátok v dohodnutej výške 65,04 eur iba do mája 2014. V máji 2014 síce vložil na účet splátku vo výške 63,07 eur, avšak v tom čase na účte mal už debetný zostatok 3,55 eur, v dôsledku čoho došlo k prvému omeškaniu na istine vo výške 5,52 eur (operácia na účte „UVER DO CALL“). V dôsledku nedostatočnej výšky mesačných splátok poukazovaných na účet žalovaného v Sberbank Slovensko a.s. a nedostatku peňažných prostriedkov na tomto účte sa dlh žalovaného postupne navyšoval. Preto pokiaľ žalovaný aj pravidelne vykonával mesačne úhrady, tie sa alikvotne započítavali pomerne na istinu, na úroky a úroky z omeškania. Pred vyhlásením predčasnej splatnosti celej pohľadávky z úveru dlžná istina predstavovala 131,12 eur. Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti bol dlhodobo v omeškani s riadnym splácaním úveru a vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru bolo dôvodné. K aprílu 2018 žalobkyňa evidovala dlh žalovaného na istine vo výške 2.122,93 eur. Žalovaným namietanú skutočnosť, že listina vo veci vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru mu nebola doručená, preukazuje poštový podací hárok, ktorý v prílohe podania predložil.

7. Uznesením zo dňa 12.12.2018 č.k. 4Csp 7/2017-154 súd platobný rozkaz vydaný dňa 21.12.2017 v dôsledku odporu podaného žalovaného proti nemu s vecným odôvodnením v súlade s ust. § 267

ods. 3 Civilného sporového poriadku v znení platnom v čase vydania uznesenia zrušil v celom rozsahu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.01.2019.

8. Uznesením zo dňa 12.12.2018 č.k. 4Csp 7/2017-157 súd podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne k odporu v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bol zástupcovi žalovaného doručené dňa 09.01.2019. Zástupca žalovaného na výzvu v stanovenej lehote nereagoval.

9. Na deň 16.04.2019 súd nariadil vo veci prvé pojednávanie. Pred otvorením tohto pojednávania zástupca žalobkyne trval na podanej žalobe a na svojich vyjadreniach v celom rozsahu. Zástupca žalovaného uviedol, že žalovanej strane nie je zrejmé, akú celkovú sumu z účtu žalovaného a na akú časť dlhu žalovaného žalobkyňa započítala (istinu, úroky, úroky z omeškania). Žalovaný tiež nerozumie, prečo žalobkyňa mesačné splátky poukazované žalovaným na účet v Sberbank Slovensko a.s. až do októbra 2018 nezapočítala na splátky úveru a úver prešiel do štádia vymáhania. Prečo splátky prestala prijímať počnúc mesiacom júl 2018, keď tvrdí, že úver predčasne zosplatnila už ku dňu 13.05.2015 a žalobu podala na súd dňa 30.01.2017. Zástupca žalobkyne požiadal súd o odročenie pojednávania a poskytnutie lehoty, aby žalobkyňa predložila špecifikáciu skutočností, ktoré žalovaný namietal. Zástupca žalobkyne požiadal o lehotu na doplnenie prostriedkov procesného útoku vo vzťahu k súdom predbežne konštatovaného a žalovanou stranou namietanému nesplneniu zákonných podmienok predčasného zosplatnenia celého úveru. Súd poskytol stranám lehotu 30 dní na predloženie všetkých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany.

10. Písomným podaním doručeným súdu dňa 15.05.2019 zástupca žalobkyne oznámil, že v prílohe predkladá podrobný prehľad úverového účtu žalovaného za obdobie od uzavretia zmluvy o úvere do 10.07.2018, rozdelený do dvoch tabuliek. Prvá tabuľka označená ako úver „XXXXXX-časť do splatnosti“ sa týka časti alebo celej istiny úveru do lehoty splatnosti (nie v omeškaní). Druhá tabuľka označená ako úver „XXXXXX - časť po splatnosti“ sa týka časti po splatnosti (v omeškaní) a predstavuje tzv. páry úver, tzn. časť alebo celú istinu po splatnosti (v omeškaní). Uviedol, že pokiaľ žalovaný nemal žiadnu splátku v omeškaní, páry úver banka neotvorila. Akonáhle došlo k omeškaniu prvej splátky, banka deň nasledujúci po dni splatnosti istiny otvorila žalovanému páry úver. Súčet istín oboch úverov (stípec zostatok istiny) predstavuje zostatok nesplatenej istiny úveru. Istina na úvere č. XXXXXX je úročená základnou úrokovou sadzbou 9,90% ročne. Istina na úvere č. XXXXXX je úročená základnou úrokovou sadzbou v omeškaní, a to 15,15%, resp. 14,95 % ročne. Tabuľka č. XXXXXX zohľadňuje splatenie alebo zníženie istiny, ku ktorému došlo v čase, keď žalovaný mal na svojom účte dostatok prostriedkov. Ak žalovaný nemal na svojom účte dostatok prostriedkov, časť splátky istiny alebo celá splátka istiny sa preúčtovala do tabuľky č. XXXXXX. Ak však na ďalší mesiac žalovaný mal na účte opäť dostatok zdrojov, nezaplatený zostatok istiny bol o čiastku na párnom účte znížený. Pokiaľ žalovaný mal na účte dostatok zdrojov na zaplatenie mesačnej splátky riadnych úrokov, došlo k ich splateniu. Ak však na účte nemal dostatok zdrojov, splátka úrokov alebo jej časť sa preúčtovala na technický účet, ktorý zobrazuje tabuľka č. XXXXXX. Ak na ďalší mesiac žalovaný mal na účte opäť dostatok zdrojov, nezaplatený zostatok úrokov vedený na technickom účte bol uhradený. Od 03.06.2015 je celá pohľadávka zo zmluvy o úvere po splatnosti. Podľa tabuliek pohľadávka voči žalovanému ku dňu 10.07.2018 predstavovala 2.033,56 eur a pozostávala z istiny 2.015,98 eur, úrokov 11,64 eur a úrokov z omeškania 5,94 eur. V nadväznosti na tieto tabuľky zástupca žalobkyne podaním zobral žalobu v časti istiny 521,15 eur späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Naďalej trval na zaplatení istiny 2.015,98 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania 0,49 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne tak, ako ich špecifikoval v tomto podaní. V prílohe podania opakovane predložil súdu listinu označenú ako „Vyhlásenie predčasnej /mimoriadnej splatnosti úveru“ datovanú dňom 13.05.2015.

11. Na toto podanie zástupca žalovaného reagoval podaním zo dňa 28.02.2020 doručeným súdu dňa 03.03.2020, ktorým oznámil, že žalobu naďalej v celom rozsahu považuje za nedôvodnú. V podaní uviedol, že žalovaný za dobu od uzavretia zmluvy o úvere do doby podania tohto podania zaplatil celkom 3.812,20 eur. V prílohe predložil prehľad transakcii na účte žalovaného za toto obdobie do októbra 2018. Namietol, že žalobkyňou uvádzaná výška pohľadávky voči žalovanému ku dňu 10.07.2018 celkom 2.033,56 eur, ktorá má pozostávať z istiny 2.015,98 eur, úrokov 11,64 eur a úrokov z omeškania 5,94 eur, nezodpovedá skutočnosti. Zotrval na tvrdení, že žalovaný neporušil zmluvné povinnosti, nedostal sa do omeškania so splátkou viac ako 3 mesiace, a že neboli splnené zákonné podmienky pre zosplatnenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere bankou.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Podaním doručeným súdu dňa 15.05.2019 žalobkyňa zobrala žalobu sčasti, a to ohľadne istiny 521,55 eur spolu s jej príslušenstvom späť pred otvorením prvého pojednávania. Preto súd vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Civilného sporového poriadku rešpektoval tento dispozitívny úkon zástupcu žalobkyne so žalobou a konanie v tejto časti zastavil. Predmetom konania ostal nárok na zaplatenie istiny 2.015,98 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania 0,49 eur a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne tak, ako ich zástupca žalobkyne špecifikoval v tomto podaní.

16. Súd spor prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 04.06.2021 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorému predvolanie na pojednávanie bolo riadne a včas doručené dňa 06.04.2021, a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 08.04.2021 pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania. Podaním vyslovil súhlas s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 29.02.2020 uviedol, že zotrváva na žalobe a na svojich doterajších prednesoch. Zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na návrhu na zamietnutí žaloby v celom rozsahu a na svojich doterajších vyjadreniach. Uviedol, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému v danej veci je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, že žalovaný zaplatil už viac, ako bola poskytnutá istina úveru, a že žalovaný neporušil žiadne zmluvné povinnosti. Úver považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že banka nepreukázala, že by pri uzatváraní zmluvy o úvere bola s odbornou starostlivosťou posúdila schopnosť žalovaného úver splácať. Uviedol, že žalovaný trvalý príkaz na úhradu prvej mesačnej splátky dal už dňa 12.09.2013, tzn. mesiac skôr, ako nastala splatnosť prvej splátky podľa zmluvy o úvere. Naďalej namietal nesplnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatenie celého úveru. Súd vec prejednal a na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

17. Žalovaný v konaní nepoprel, a súd na základe dokazovania vykonaného v celom rozsahu navrhovanom stranami, nemal dôvodné pochybnosti o tvrdeniach žalobkyne, že dňa 13.09.2013 Sberbank Slovensko a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere za podmienok tak, ako ich žalobkyňa v žalobe a neskorších podaniach špecifikovala, a ako vyplývajú aj z listinných dôkazov predložených ňou v konaní. Podľa listiny označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ číslo zmluvy XXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“) zmluvou o úvere sa Sberbank Slovensko a.s. zaviazala poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebný úver vo výške 3.500 eur a žalovaný sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť náklady s ním spojené vo výške 4.752,88 eur. Listina obsahuje nasledovné parametre úveru: „Spôsob čerpania: jednorázovo, bezhotovostne v prospech účtu č. XXXXXXXXXXXX“, „ Úroková sadzba platná ku dňu schválenia: 9,9 % ročne“, „Splátka vo výške: 65,04 eur“, „Počet splátok o istiny, úrokov, poplatkov: 72“, „Platobný deň: k 20. dňu príslušného mesiaca“, „Platobný deň prvej splátky: 20. októbra 2013“, „Spôsob splácania: mesačne započítaním z účtu č. XXXXXXXXXXXX“, „Konečná splatnosť Úveru/Doba trvania zmluvy: 20. septembra 2019“, „Číslo účtu dlžníka: XXXXXXXXXXXX“, „Číslo úverového účtu: XXXXXX“, „Ročná percentuálna miera nákladov 10,36%“, „Priemerná ročná percentuálna miera nákladov: 18,84 %“, a „Celkové náklady spojené s úverom: 4.752,88 eur“. Podľa článku označeného ako „Článok 3 - Poplatky“ zmluvy o úvere žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal zaplatiť poplatok vo výške 70 eur, splatný v deň prvého čerpania úveru. Podľa označeného ako „Článok 4 - Práva a povinnosti strán“ zmluvy o úvere, bodu 1., „Podmienky poskytnutia Úveru a rozsah Vašich a našich práv a povinností podľa tejto Zmluvy sú upravené v Obchodných podmienkach Sberbank Slovensko a.s. pre poskytovanie spotrebiteľských úverov (Obchodné podmienky)“.

18. Žalovaný nepoprel a súd nemal dôvodnejšie pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že na základe tejto zmluvy o úvere Sberbank Slovensko a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 3.500 eur. Podľa softwarového výpisu z úverového účtu č. XXXXXX predloženého žalobkyňou spolu so žalobou, tabuľky predloženej žalobkyňou v prílohe podania zo dňa 15.05.2019 označenej ako „XXXXXX-čas do

splatnosti“ dňa 13.09.2013 a výpisu z účtu žalovaného vedeného v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXXX za mesiac september 2013 predloženého žalovaným suma 3.500 eur bola na účet žalovaného vedený v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXXX poukázaná dňa 13.09.2013.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 13.09.2013 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn., že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako *lex specialis*.

24. Medzi stranami nebolo sporným, a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej spore má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy o úvere ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere...uzavretá... podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov...“. Žalovaný je v zmluve o úvere označený údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa. Obe strany argumentovali v konaní ustanoveniami spotrebiteľského práva. Veriteľom, s ktorým žalovaný zmluvu o úvere uzavrel, bola banka, predmetom podnikateľskej činnosti ktorej podľa obchodného registra bolo poskytovanie úverov. Podľa výpisu z obchodného registra Sberbank Slovensko a.s. so sídlom Vysoká 9, Bratislava 810 00, IČO: 17 321 123, zanikla zlúčením s bankou Prima banka Slovensko a.s., Hodžová 11, Žilina 010 11, IČO: 31 575 951, a z obchodného registra bola vymazaná ku dňu 01.08.2017.

25. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú aj zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej veci upravoval špeciálny zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 13.09.2013 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Obchodnému zákonníka a k Občianskemu zákonníku má postavenie *lex specialis*. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému v danom prípade na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere má charakter spotrebiteľského úveru a spotrebiteľská zmluva o úvere je v danej veci zmluvou o spotrebiteľskom úvere tak, ako ich definoval Zákon o spotrebiteľských úveroch.

26. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcou v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

31. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Základom právnej ochrany spotrebiteľa vo všeobecnosti je názor, podľa ktorého spotrebiteľ sa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi vzhľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku vzájomnej kontraktácii, ocitá vo faktickom a nerovnom postavení, a to z dôvodu vyššej profesionálnej skúsenosti dodávateľa, jeho lepšej znalosti práva a lepšej dostupnosti právnych služieb, a jeho možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné rokovanie pripravený. Pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je tak absolútna. V spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany tej osoby, ktorá urobila právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou prezentovaný skutkový stav.

33. Z uvedenej právneho základu koncepcie spotrebiteľského práva vychádza aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý ukladá dodávateľovi povinnosti ako v predzmluvnom vzťahu, a tak aj pri uzatváraní samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V záujme predídania zvyšovaniu rizík pre spotrebiteľov pri poskytovaní úverov, teda ochrany spotrebiteľov, ale aj ochrany ekonomiky ako celku, zákon v ust. § 7 ukladá veriteľom povinnosť pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť vždy s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Porušenie tejto povinnosti v ust. § 11 ods. 2 pritom spája so sankciou veriteľa spočívajúcou v strate oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti spotrebiteľský úver sankcionuje jeho bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Zákon o spotrebiteľských úveroch ďalej za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy, riadneho informovania spotrebiteľa o podmienkach spotrebiteľského úveru a možnosti lepšieho posúdenia všetkých právnych dôsledkov vyplývajúcich zo zmluvy spotrebiteľom, ustanovuje osobitné obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Niektoré ustanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere pritom v záujme ochrany spotrebiteľa preferuje až do takej miery, že ich neuviedenie, resp. ich nesprávne uvedenie, sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v takýchto prípadoch považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Ide o sankcie pre dodávateľa, ktorý nerešpektoval zákon a tým vystavil spotrebiteľa značne nerovnému postaveniu.

34. V prejednávanej veci zástupca žalovanej v rámci procesnej obrany uviedol, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov z dôvodu, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola akokoľvek posúdila schopnosť žalovaného úver splácať. Podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere je povinnosťou vnútroštátneho súdu vždy preskúmať existenciu porušení povinností stanovených smernicou a vnútroštátnym právom pri poskytovaní spotrebiteľského úveru (ex offa). Súd vychádzajúc z prostriedkov procesného útoku uplatnených žalobkyňou v konaní do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 Civilného sporového poriadku) a výsledkov vykonaného dokazovania sa s touto procesnou obranou žalovaného stotožnil, a prijal záver, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému v danej veci je, o.i., aj z dôvodu nesplnenia povinností uložených veriteľovi v ust. § 7 v spojení v § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov.

35. Žalobkyňa v priebehu celého sporu neuviedla žiadne tvrdenie a neoznačila alebo nepredložila žiadny dôkaz o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo o nahliadnutí do databáz údajov o spotrebiteľoch za účelom posúdenia schopnosti žalovaného spotrebiteľský úver splácať. Preto súd v danej veci vychádzal zo záveru, že žalobkyňa hrubo porušila povinnosti uložené jej ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a spotrebiteľský úver v danej veci je preto podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch dôvodné sankcionovať jeho bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Súd len poznamenáva, že aj keď úprava povinnosti veriteľa vo vzťahu k posudzovaniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci bola pomerne stručná (až novelou vykonanou zákonom č. 299/2016 Z.z. s účinnou od 01.01.2017 bola doplnená), nemôže byť pochyb o tom, že aj v prípade zmlúv o spotrebiteľských úveroch uzatvorených pred 01.01.2017 dôkazné bremeno preukázania splnenia povinnosti stanovenej v § 7 zaťažovalo veriteľa. Novelou Zákona o spotrebiteľských úveroch vykonanou zákonom č. 299/2016 Z.z., ktorou zákonodarca v ust. § 7 ods. 16 písm. b) zakotvil, že: „...vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať“, zákonodarca nositeľa tohto dôkazného bremena iba výslovne pomenoval.

36. Za ďalší dôvod, pre ktorý súd spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému v danej veci považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov, je nesprávna hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „RPMN“). Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať „ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. c) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, o.i., aj písm. j) alebo ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

37. Neuvedenie RPMN alebo nesprávne uvedenú hodnotu RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere Zákonom o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda sankcionoval tým, že takýto spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov. RPMN je podľa preferencie zákonodarcu vyjadrenej v Zákone o spotrebiteľských úveroch natoľko dôležitým údajom pre spotrebiteľa, že jej neuvedenie v písomnej forme v zmluve alebo uvedenie jej nesprávnej hodnoty zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. RPMN je jedným zo základných údajov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý má slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní o návrhu zmluvy, pretože vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ročným percentom z celkovej výšky úveru. Aby spotrebiteľ mohol vyhodnotiť výhodnosť resp. nevýhodnosť úveru v porovnaní s inými porovnateľnými úvermi na trhu, musí mať už v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere presnú informáciu o hodnote RPMN.

38. V danej veci je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená hodnota RPMN 10,36 %. Táto hodnota RPMN nezodpovedá ďalším údajom uvedeným v zmluve o úvere ako predpokladom použitým pre jej výpočet, a to výške úveru 3.500 eur, počtu mesačných anuitných splátok 72, výške mesačnej splátky 65,04 eur, poplatku za poskytnutie úveru 70 eur, a celkovej čiastke, ktorú podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný ako spotrebiteľ mal zaplatiť 4.752,88 eur. Podľa kalkulačiek na výpočet

hodnoty RPMN na stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>> a www.openiazoch.zoznam.sk <<http://www.openiazoch.zoznam.sk>> (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn. 10Co 27/2017 a ďalšie) tieto údaje zodpovedajú hodnote RPMN 11,21 %, teda hodnote vyššej, ako je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Hodnota RPMN je teda v danej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

39. Keďže spotrebiteľský úver poskytnutý v danej veci žalovanému súd považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov, žalovaný má povinnosť vrátiť veriteľovi iba peňažné prostriedky, ktoré mu boli poskytnuté, teda vrátiť veriteľovi iba istinu úveru, bez úrokov a bez poplatkov. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania banka v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere poukázala na účet žalovaného vedený v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXXX sumu 3.500 eur. Túto skutočnosť ani jedna zo strán neučinila spornou. Zástupca žalovaného tvrdil, že žalovaný titulom svojho záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danej veci zaplatil banke za dobu od októbra 2013 do októbra 2018 celkom 3.812,20 eur s tým, že táto skutočnosť má vyplývať z trvalých príkazov žalovaného na úhrady uvedených vo výpisoch z účtu žalovaného v Slovenskej sporiteľni a.s. č. XXXXXXXXXXXX, predložených súdu za toto obdobie. Na toto tvrdenie žalovaného žalobkyňa reagovala poukazom na súdu už predtým predložené listinné dôkazy.

40. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere strany dohodli 72 mesačných anuitných splátok vo výške po 65,04 eur so splatnosťou 1. splátky 20.10.2013, splatnosťou ďalších mesačných splátok vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, splatnosťou poslednej splátky dňa 20.09.2019, a to spôsobom započítania pohľadávky banky na zaplatenie dohodnutej splátky vo výške 65,04 eur v prospech úverového účtu č. XXXXXX a pohľadávky žalovaného z jeho osobného účtu vedeného v tej istej banke č. XXXXXXXXXXXX. Zástupca žalovaného tvrdenie o zaplatení sumy celkom 3.812,20 eur na zmluvu o úvere dôvodil výpismi z osobného účtu žalovaného vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s. č. 0491505897. Podľa týchto výpisov Slovenská sporiteľňa a.s. na základe trvalého príkazu žalovaného na úhradu vykonala pravidelne mesačne v období od septembra 2013 do januára 2018 úhrady vo výške 63,07 eur mesačne, a od februára 2018 do októbra 2018 vo výške 65,07 eur, na osobný účet žalovaného vedený v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXXX. Výpisy z osobného účtu žalovaného vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s. č. XXXXXXXXXXXX teda preukazujú len celkovú výšku úhrad vykonaných medzi osobnými účtami žalovaného v Slovenskej sporiteľni a.s. a Sberbank Slovensko a.s.. Nepreukazujú však skutočnosť, v akej výške banka pohľadávku žalovaného zo zmluvy o vedení účtu v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXXX započítala na pohľadávku banky na zaplatenie splátok vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prospech úverového účtu č. XXXXXX. Preto nemožno, bez ďalšieho, súhlasiť so zástupcom žalovaného, že pravidelným poukazom mesačných úhrad vo výške 63,07 eur, neskôr 65,07 eur, z jedného osobného účtu žalovaného na iný jeho osobný účet, žalovaný pravidelne mesačne splácal úver vo výške týchto úhrad. Vzhľadom na spôsob splácania mesačných splátok dohodnutý stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere a listinné dôkazy v spise predložené žalobkyňou súd mal preto dôvodné pochybnosti o tvrdení žalovaného o zaplatení sumy celkom 3.812,20 eur.

41. Žalobkyňa v priebehu konania tvrdila, že žalovaný jednak na osobný účet vedený v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXX dlhodobo mesačne poukazoval namiesto dojednanej splátky vo výške 65,04 eur, iba sumu 63,07 eur. Žalovaný toto tvrdenie žalobkyne nepoprel a jeho pravdivosť jednoznačne vyplýva z výpisov s osobných účtov žalovaného vedených v Slovenskej sporiteľni a.s. a v Sberbank Slovensko a.s.. Podľa týchto výpisov žalovaný počnúc dňom 12.09.2013 do 12.01.2018 vrátane na základe trvalého príkazu na úhradu poukazoval na svoj osobný účet v Sberbank Slovensko a.s. mesačne iba 63,07 eur, teda mesačnú splátku menšiu, ako bola dohodnutá. K dôvodom takéhoto konania sa zástupca žalovaného na otázku sudcu nevedel vyjadriť. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že pokiaľ žalovaný mal na osobnom účte v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXX, na ktorý poukazoval pravidelne mesačne úhrady vo výške 63,07 eur (resp. 65,07 eur) dostatok peňažných prostriedkov, započítala v prospech úverového účtu č. XXXXXX celú mesačnú anuitnú splátku vo výške 65,04 eur. Pokiaľ však žalovaný nemal na účte v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXX dostatok peňažných prostriedkov, k zaplateniu mesačnej splátky v celej dohodnutej výške 65,04 eur započítaním nedošlo a na splátke vznikol nedoplatok. Uviedla, že žalovaný mal na účte dostatok peňažných prostriedkov iba do mája 2014. V máji 2014 mal na účte už debetný zostatok vo výške 3,55 eur, v dôsledku čoho došlo prvý krát k omeškaniu so zaplatením mesačnej anuitnej splátky vo výške 5,52 eur. Predložila súdu podrobný prehľad transakcii na úverovom účte č.610416 za dobu od 13.09.2013 do 10.07.2018, ktorý zástupca žalovaného nijako nespochybnil.

42. Na základe tohto prehľadu transakcií na úverovom účte č. XXXXXX, ktorý nie je v rozpore so žiadnym z dôkazov vykonaných v konaní, súd prijal záver, žalovaný za dobu od 13.09.2013 do 10.07.2018 formou započítania jeho pohľadávky zo zmluvy o osobnom účte v Sberbank Slovensko a.s. s pohľadávkou banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na zaplatenie mesačných anuitných splátok vo výške 65,04 eur zaplatil celkom 3.320,06 eur. Z tejto sumy banka časť započítala na istinu, časť na úroky a časť na úroky z omeškania tak, ako to vyplýva z tohto prehľadu. Rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 3.500 eur a sumou započítanou bankou celkom v prospech úverového účtu č. XXXXXX tak predstavuje 179,94 eur.

43. Podľa výpisov z osobných účtov žalovaného na účet žalovaného v Sberbank Slovensko a.s. č. XXXXXXXXXXXX boli aj v mesiacoch nezahrnutých do prehľadu transakcií na úverovom účte, t.j. v mesiacoch august 2018, september 2018 a október 2018 poukázané úhrady 3 x po 65,07 eur, tzn. celkom suma 195,21 eur. Žalovaný v konaní namietal, že banka nemala oprávnenie žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere jednorázovo, a že bolo jej povinnosťou úhrady aj za tieto 3 mesiace poukázané na jeho účet v Sberbank Slovensko a.s. po 10.07.2018, teda až do októbra 2018, započítať na splátky úveru, a že banka tak porušila svoju zmluvnú povinnosť.

44. Na základe výsledkov dokazovania vykonaného vo veci sa súd stotožnil s obranou žalovaného, že banka nebola oprávnená vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorázové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Podľa cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V danej veci súd skonštatoval, že banka nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto okrem vyššie uvedenej sankcie spočívajúcej v bezúčelnosti a bezpoplatkovosti úveru ju stíha aj sankcia spočívajúca v strate oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Navyše, aj v prípade záveru o splnení povinnosti bankou stanovenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, súd zastáva názor, že žalobkyňa nepreukázala splnenie všetkých zákonných podmienok pre účinné zosplatenie celého spotrebiteľského úveru vyžadované ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

45. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

47. Bolo na žalobkyni, aby v konaní preukázala, že právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (tzn. právo na predčasné zosplatenie celého úveru) si uplatnila účinne. Teda, že splnila všetky zákonné predpoklady pre jeho uplatnenie, vrátane cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poskytujúceho ochranu spotrebiteľovi. Tzn., že právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz pre nesplnenie niektorej splátky strany dohodli, že toto právo si riadne uplatnila najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a že súčasne žalovaného ako spotrebiteľa na toto právo riadne upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní. Upozornenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a samotné zosplatenie celého úveru, teda žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky naraz, sú pritom dva samostatné jednostranné právne úkony veriteľa adresované dlžníkovi. Preto vychádzajúc z ust. § 45 Občianskeho zákonníka pre ich právnu účinnosť sa vyžaduje, aby každý z nich sa reálne aj dostal do dispozičnej sféry dlžníka.

48. Žalobkyňa predložila súdu list zo dňa 05.09.2014 označený ako „II. upomienka“, ktorého obsahom je upozornenie žalovaného na omeškanie so zaplatením pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere celkom vo výške 107,51 eur a upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Za situácie, že žalovaný poprel, že by mu tento list bol doručený, resp. že by sa bol vôbec dostal do jeho dispozičnej sféry, bolo na žalobkyni, aby túto skutočnosť preukázala. Žalobkyňa okrem poštového podacieho hárku bez uvedenia akéhokoľvek dátumu iný dôkaz súdu nepredložila. Preto súd

takémuto jednostrannému právnomu úkonu veriteľa nemohol priznať právnu účinnosť. Navyše, tento právny úkon je neurčitý a nezrozumiteľný, nakoľko z neho nemožno vyvodiť, s ktorou splátkou v akej výške bol žalovaný v omeškaní. Žalobkyňa tiež súdu predložila list označený ako „Vyhlásenie predčasnej mimoriadnej splatnosti úveru“ datovaný dňom 13.05.2015, teda cca 7 mesiacov po vyhotovení prvého listu. Žalovaný doručenie aj tohto listu poprel a žalobkyňa v konaní nepredložila také dôkazy, z ktorých by súd bez dôvodných pochybností mohol prijať záver, že tento právny úkon veriteľa sa skutočne dostal do dispozičnej sféry dlžníka ako jeho adresáta. Navyše, aj tento list je neurčitý a nezrozumiteľný, nie je zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky a v akej výške veriteľ pristúpil k zosplateniu celej pohľadávky naraz. Preto súd ani v prípade záveru o splnení povinnosti veriteľa stanovenej v § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch (ktoré nebolo preukázané), by nemohol uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. práva na predčasné zosplatenie úveru listom zo dňa 13.05.2015 považovať za právne účinné.

49. Vzhľadom na záver o neexistencii, resp. právnej neúčinnosti zosplatenia celej pohľadávky z úveru bankou naraz, bolo povinnosťou banky aj po 13.05.2015 postupovať podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pohľadávku žalovaného zo zmluvy o osobnom účte v Sberbank Slovensko a.s. započítavať na pohľadávku banky na splátky úveru. Podľa prehľadu transakcií na úverovom účte č.610416 preloženého bankou banka nakoniec tak aj až do júla 2018 činila, pričom nie je zrejmé, prečo tak nečinila aj po júli 2018. Podľa výpisov z osobných účtov na účet žalovaného v Sberbank Slovensko a.s. boli v mesiacoch august 2018, september 2018 a október 2018 poukázané úhrady vo výške po 65,07 eur, spolu teda 195,21 eur. Žalobkyňa v konaní neuviedla žiadane tvrdenie a nepreukázala, prečo v týchto 3 mesiacoch úhrady poukázané žalovaným na účet v Sberbank Slovensko a.s. vo výške celkom 195,21 eur na splátky úveru nezapočítala (zvlášť, keď započítavanie na splátky vykonávala pravidelne aj po 13.05.2015 až do 12.07.2018, teda ešte cca 3 roky). Za tejto situácie súd nepovažoval za spravodlivé nespĺnenie tejto zmluvnej povinnosti bankou bez preukázania akéhokoľvek dôvodu nespĺnenia pričítať na ťarchu žalovaného. Preto akceptoval obranu žalovaného, sumu 195,21 eur započítal do plnenia na zmluvu o spotrebiteľskom úvere a prijal záver, že žalovaný žalobkyni zaplatil 3.515,27 eur (3.320,06 eur + 195,21 eur), čo je viac ako bola poskytnutá istina úveru 3.500 eur. Preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ žalobkyňa žalobou požadovala aj zaplatenie úrokov z omeškania z celého zosplateného úveru, tento nárok vzhľadom na záver o nezosplatení celého úveru jednorázovo nemá svoju oporu vo vykonanom dokazovaní.

50. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

53. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

55. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa zobrala žalobcu sčasti späť bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov, ktoré by spočívali v správaní žalovaného. Vo zvyšnej časti bol žalovaný úspešný celkom. Preto súd žalovaného priznal náhradu trov tohto konania voči žalobkyni v plnom rozsahu. Strany neuviedli žiadne skutočnosti, a súd vykonaným dokazovaním nezistil žiadne skutočnosti, odôvodňujúce záver o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie trov úspešnému žalovanému. O výške priznanej náhrady rozhodne po právoplatnosti tohoto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.